

L i n a   B a l n y t ė

Pasvalio P.Vileišio vidurinės mokyklos
12 klasės mokinė

E i l ė r a š č i a i

(Pasvalio literatų klubas "Užuovėja")

Lina Balnytė

Vienišumas

Iširdęs, pageltęs skausmas
Smaugia gerklę
Lyg pakaruokliui,
Beviltiškai
Kybo išdidumas,
Karikatūriška šypsena
Smerkia širdį -
Lašas kraujo
Ištirpsta
Begalybės okeane.
Vienišumas gelia...
Skaudu...
Atramos ieškau
Tavo akyse -
Žvilgsnis sustingsta
Nebuvimo tuštumoje.
Lyg Titanikas
Grimztu gilyn
Į užmarštį,
Į vienišų mėnulių
Pasaulį...

Lina Balnytė

Narvas

Pro gilų pavėsi prabėgus
Belangė šypsena
Susmunka
Žvakės smilkime
Akys suskausta
Tamsu
O tavo
Atminimas
Ištirpsta laike
Ir nuskrvieja erdvėm
Atsidūstu
-Vieniša
Gyvenimo kalėjimo
Belaisvė...

Lina Balnytė

Padiktuok

Padiktuok

Padiktuok

Meilės

Šauksmą

Padiktuok

Padiktuok

Laimės

Dvelksmą

Tu tyli

Nematai

Kaip geltonos

Žvaigždės

Šnibžda

Tau:

Padiktuok

Padiktuok

Mums

Likimą

Lina Balnytė

Išėjimas

Išeinu į nežinią
Į slegiančią
Šaltų žiburių šviesą
Vienišas
Prie kranto prirakintas
Laivas
Besiblaškantis
Tarp laisvų bangų
Inkaras ir grandinės -
O nebūtis vilioja
Paslaptimi
Atsidūsti
Vėjas persmelkia kiaurai
Rytojaus aušra -
Saulėlydis vakar pasaulio
Išeinu į nežinią
Kažin
Ar kada
Besugrišiu
Į uostą...

Lina Balnytė

Paukščio skrydis

~
Koks baltas rūkas!
Ir Tavo veido atspindys
Nuskrieja, prasibrauna
Į kosmoso begalybę...
Nuvytusi žvaigždė
Pražysta ašaromis -
Jos maitina erdvę...
O namuose - rūkas!
Tavo kūnas ieško,
Bergždžiai ieško
Pasimetusios sielos -
Kažkur klajoja
Virš bedugnės.
Dar žingsnis ir...
Nesvarumas žavi.
-Ak! Dar akimirka...
Visa akimirka
Paukščio skrydžio!

Lina Balnytė

Ar rytoj prisiminsi

Kažin
Ar rytoj
Prisiminsiu
Akimirką -
Nušvitimo pašvaistę
Ir tą vakarą -
Naktinį klajūną,
Klibinkščiuojanti praėtimi, ...
Pavargau.
Nostalgiška mėnesiena
Susijungia
Su erdvėm
Ir plaukianti sąmonė
Trumpam,
Tik akimirką,
Vieną akimirką
Užgesa ...
Kažin
Ar rytoj
Prisiminsiu?

Lina Balnytė

Mano reikalas

Rodos, réktum pasauliui:

-Pažiūrėk, paklausyk,

Štai

čia

aš!

Aš gyva! Aš kuriu!

Kvėpuoju! myliu!

gyvenu!

Tik

niekam neįdomu!

Visiems visiškai tas pats,

Ar aš valkata,

Ar turtuolė,

Ar aš kenčiu, ar myliu,

Ar džiaugiuos...

Tai mano reikalas.

Rodos, išeitum

Į vidurį gatvės

Ir šauktum:

-Štai, pažiūrėkit pažiūrėkit!

Aš čia! Aš gyva!

Katė

gal ir pakrutins

nustebusi ūsą -

Praeiviai

abejingai praplauks.

Nebėra nieko,

Su kuo gali

Pasidalinti viskuo...

Aš čia

ir tai

tik mano reikalas...

Lina Balnytė

Per stiklą

Taip norėčiau
Pažvelgus į veidrodį
Pamatyti
Kitą sielos pusę -
Ne tą, kuri šypsos,
Ne...
Norėčiau žvelgti
Į akis
Kiekam nerodomam
Šešėliui -
Tai atgailai, žiaurumui,
Pykčiui.
Pažvelgusi
Gal nosisukčiau
Į toli,
Nepažinusi savęs...
-Koks bjaurus sutvėrimas
Matosi per stiklą!

Lina Balnytė

x

Niekas negali prikelti parkritusio,
Niekas, išskyrus spindinčią svajonę -
Mėlynąją išminties pakrantę.
-Laimingi tie,
Kurie sugeba ja sekti...

x

Jeigu būčiau medis,
Ileidęs šaknis likiman,-
Melsčiaus vėtroms,
Kad išrautų mane
Su šaknimis
Iš gyvenimo...

x

Auštantį rytą
Nukrito žvaigždė po mano langu...
Pasklido į širdį
Liepsnelės - spindinčios, baugios.
Pro šalį bėgo katė -
Išalkusi, laukinė -
Ir nunešė žvaigždę,
Ilgesį mano krūtinėj...